

disputants- חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ◊ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא- key:	

תמורה-אלו קדשים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
וכי בעי רבי אליעזר שם עולה על אמו?	איתיביה אביי:											י.ט.
המפריש נקבה לפסחו - ירעה עד שיתאב, ותמכר ויביא בדמיה פסח. ילדה - ירעה עד שיתאב, וימכר ויביא בדמיו פסח. נשתיירה אחר הפסח תרעה עד שיתאב, ויביא בדמיה שלמים. ילדה - ירעה עד שיתאב, וימכר, ויביא בדמיו שלמים.	והא תניא: [ת"ק]	◊	■	◊								י.ט.
הוא עצמו יקרב בשלמים.	ר"א:	◊	■	◊								י.ט.
והא הכא, דליכא שם שלמים על אמו, ואמר רבי אליעזר יקרב שלמים												י.ט.
אחר הפסח קא אמרת? שאני אחר הפסח - דמותר פסח גופיה קרב שלמים.	אמר ליה [רבא]:											י.ט.
אי הכי, ניפלוג נמי ברישא												י.ט.
איך ה"נ, ופליג.	אמר ליה [רבא]:											י.ט.
לא פליג מידי, דגמירי, למקום שהמותר הולך - הולך הולך, לאחר הפסח - דמותר קרב שלמים, ולד נמי - קרב שלמים אבל לפני הפסח, אימיה למאי אקדשה - לדמי פסח, ולד נמי - לדמי פסח.	אביי:											י.ט.
ומי אמרינן מדאימיה לדמי - ולד נמי לדמי?	מתיב רב עוקבא - בר חמא:											י.ט.
המפריש נקבה לפסח - היא וולדותיה ירעו עד שיתאבו, וימכרו, ויביא בדמיהם פסח.	והתניא: [ת"ק]	◊	■	◊								י.ט.
הוא עצמו יקרב פסח.	ר"א:	◊	■	◊								י.ט.
והא הכא - דאימיה לדמי, ואמר רבי אליעזר הוא עצמו קרב פסח, ולא מוקמינן ליה באימיה												י.ט.
במפריש בהמה מעוברת עסקינן, רבי אליעזר סבר כרבי יוחנן	רבינא:											י.ט.
דאמר אם שיירו - משוייר, דעובר לאו ירך אמו הוא	[רבי יוחנן]											י.ט.
ואמו היא דלא קדשה קדושת הגוף, אבל היא - קדשה.												י.ט.
הכי נמי מסתברא, דבבהמה מעוברת עסקינן מדקתני היא וולדותיה, שמע מיניה.	מר זוטרא בריה דרב מרי לרבינא:											י.ט.
ומודה רבי אליעזר במפריש נקבה לאשם דאין בנה קרב אשם	ר' יוסי בר' חנינא:											י.ט.
פשיטא, עד כאן לא קאמר רבי אליעזר - אלא במפריש נקבה לעולה, דאיכא שם עולה על אמו, אבל גבי מפריש נקבה לאשם, דליכא שם אשם על אמו אפילו רבי אליעזר מודה דלא קרב אשם												י.ט.
אי לא דאשמעינן, הוה אמינא: טעמא דרבי אליעזר לאו משום דאיכא שם עולה על אמו, אלא משום דחזי ולד להקרבה, והאי נמי - הא חזי להקרבה, קמ"ל.												י.ט.
אי הכי, אדמשמע לן, דאין בנה קרב אשם, נישמעין דאין בנה קרב עולה, והוא הדין לאשם												י.ט.
אי אשמעינן עולה - הוה אמינא: עולה הוא דלא קרבה - דלא אקדשה לאמה קדושה, אבל אשם כיון דאקדשה לאימיה לאשם אימא ולד קרב אשם, קמ"ל.												י.ט.
המפריש נקבה לאשם - תרעה עד שתסתאב, ותימכר, ויביא בדמיה אשם. ואם קרב אשמו - יפלו דמיו לנדבה	[ת"ק]											י.ט.
תימכר שלא במום.	רבי שמעון:											י.ט.
ולמה לי תסתאב? תימכר כיון דלא חזיא למילתיה - היינו מומא												י.ט.
היינו טעמא, דאמרינן, מיגו דנחתא לה קדושת דמים - נחתא נמי קדושת הגוף.	רב יהודה אמר רב:											י.ט.
זאת אומרת, הקדיש זכר לדמיו - קדוש קדושת הגוף.	רבה:											י.ט.
הקדיש זכר לדמיו, רב כהנא אמר: קדוש קדושת הגוף	איתמר: [רב כהנא]											י.ט.
אינו קדוש קדושת הגוף.	רבא:											י.ט.
והדר ביה רבא לגבי דרב כהנא, מדרב יהודה אמר רב.												י.ט.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

תמורה-אלו קדשים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
תימכר שלא במום.	ר"ש:												■
מיגו דנחתא ליה קדושת דמים - תיחות ליה נמי קדושת הגוף	רב חייא בר אבין לר' יוחנן:												♣
ר' שמעון טעמיה, דאמר כל מידי דלא חזי ליה לגופיה לא נחתא ליה קדושת הגוף	א"ל: [ר' יוחנן]												◇
אשם בן שנה והביאו בן שנים, בן שנים והביאו בן שנה - כשירה, ולא עלו לבעלים לשם חובה	דתניא: [ת"ק]												◇
כל עצמן אינן קדושים.	ר' שמעון:												◇
והרי מחוסר זמן דלא חזי, וא"ר שמעון: דקדוש	[ר' שמעון]												◇
שאני מחוסר זמן - דחזי למחר.													!
אי הכי, אשם בן שנים והביאו בן שנה, הא חזי לשנה													♣
אלא היינו טעמא דר"ש במחוסר זמן: דיליף ליה מבכור													!
מחוסר זמן נכנס לדיר - להתעשר, והרי הוא כבכור, מה בכור - קדוש לפני זמנו וקרוב לאחר זמנו, אף מחוסר זמן - קדוש לפני זמנו, וקרוב לאחר זמנו.	כדתניא, ר' שמעון בן יהודה אמר משום רבי שמעון:												!
המקדיש נקבה לעולתו ולפסחו ולאשמו - עושה תמורה	ת"ר: [ת"ק]												◇